

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 4273/2568

นาง อ.โจทก์ นาย ก. ในฐานะส่วนตัวและในฐานะผู้จัดการมรดกของนาย ฮ. กับพวกจำเลย
กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.พ.พ. มาตรา 1599, ป.พ.พ. มาตรา 1612

ย่อ / หลักกฎหมาย

แม้ ฮ. มีคำสั่งเสียก่อนถึงแก่ความตายยกทรัพย์มรดกที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างของ ฮ. ให้แก่จำเลยที่ 1 แต่ ฮ. ถึงแก่ความตายโดยไม่ได้ทำพินัยกรรมยกทรัพย์มรดกให้แก่ผู้ใด ทรัพย์มรดกทั้งหมดย่อมตกทอดแก่ทายาทโดยธรรมทุกคนตาม ป.พ.พ. มาตรา 1599 และมาตรา 1629 จำเลยที่ 1 ในฐานะผู้จัดการมรดกของ ฮ. จึงมีหน้าที่ต้องแบ่งปันทรัพย์มรดกให้เป็นไปตามบทบัญญัติของกฎหมาย แม้จำเลยที่ 1 ในฐานะผู้จัดการมรดกเป็นผู้ครอบครองทรัพย์มรดกของ ฮ. ก่อนจดทะเบียนโอนเป็นของจำเลยที่ 1 ในฐานะส่วนตัว จึงไม่ใช่ว่าการแบ่งปันทรัพย์มรดก เมื่อทายาทโดยธรรมของ ฮ. ทุกคนไม่ได้มีการทำสัญญาแบ่งปันทรัพย์มรดกกันไว้ ตามมาตรา 1750 วรรคสอง และไม่ปรากฏว่าโจทก์ถูกตัดมิให้รับมรดก หรือโจทก์แสดงเจตนาสละมรดกไว้โดยชัดแจ้งเป็นหนังสือมอบไว้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ หรือทำเป็นสัญญาประนีประนอมยอมความ ตาม ป.พ.พ. มาตรา 1612 ดังนั้น โจทก์ซึ่งเป็นผู้สืบสันดานตามมาตรา 1629 (1) มีสิทธิได้รับทรัพย์มรดกของ ฮ. มิได้รู้เห็นยินยอมด้วย จำเลยที่ 1 นำทรัพย์มรดกนั้นไปยกให้แก่จำเลยที่ 2 และที่ 3 โจทก์ย่อมมีอำนาจฟ้องขอให้เพิกถอนนิติกรรมได้

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้เพิกถอนนิติกรรมการโอนทรัพย์มรดกที่ดินตามโฉนดที่ดินเลขที่ 2121 และเลขที่ 32704 ที่ดินตามโฉนดที่ดินเลขที่ 76750 ระหว่างจำเลยที่ 1 ในฐานะผู้จัดการมรดกของนาย ฮ. จำเลยที่ 1 ในฐานะส่วนตัว เพิกถอนนิติกรรมการโอนให้ที่ดินตามโฉนดที่ดินเลขที่ 32704 ระหว่างจำเลยที่ 1 กับจำเลยที่ 2 และนิติกรรมการโอนให้ที่ดินตามโฉนดที่ดินเลขที่ 76750 ระหว่างจำเลยที่ 1 กับจำเลยที่ 3 โดยให้จำเลยทั้งสามเป็นผู้เสียค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่าย และให้จำเลยทั้งสามส่งมอบโฉนดที่ดินเลขที่ 2121 และเลขที่ 32704 และโฉนดที่ดินเลขที่ 76750 ให้แก่โจทก์ หากจำเลยทั้งสามไม่ปฏิบัติตาม ขอให้ถือเอาคำพิพากษาของศาลแทนการแสดงเจตนาของจำเลยทั้งสาม จำเลยทั้งสามให้การขอให้ยกฟ้อง ศาลชั้นต้นพิพากษาให้เพิกถอนนิติกรรมการโอนทรัพย์มรดกที่ดินตามโฉนดที่ดินเลขที่ 2121 ที่ดินตามโฉนดที่ดินเลขที่ 32704 และที่ดินตามโฉนดที่ดินเลขที่ 76750 ระหว่างจำเลยที่ 1 ในฐานะผู้จัดการมรดกของนาย ฮ. กับจำเลยที่ 1 ในฐานะทายาทโดยธรรม เพิกถอนนิติกรรมการโอนให้ที่ดินตามโฉนดที่ดินเลขที่ 32704 ระหว่างจำเลยที่ 1 กับจำเลยที่ 2 และเพิกถอนนิติกรรมการโอนให้ที่ดินตามโฉนดที่ดินเลขที่ 76750 ระหว่างจำเลยที่ 1 กับจำเลยที่ 3 ค่าฤชาธรรมเนียมให้เป็นพับ ค่าขออื่นนอกจากนี้ให้ยก จำเลยทั้งสามอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 7 พิพากษากลับ ให้ยกฟ้องโจทก์ ค่าฤชาธรรมเนียมชั้นอุทธรณ์ให้เป็นพับ โจทก์ฎีกา โดยได้รับอนุญาตจากศาลฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยข้อเท็จจริงที่คู่ความมิได้โต้แย้งกันในชั้นนี้รับฟังเป็นยุติได้ว่า โจทก์และจำเลยที่ 1 เป็นบุตรของนาย ฮ. กับนาง ล. บิดามารดาจดทะเบียนสมรสเมื่อวันที่ 6 กันยายน 2515 นาง ล. เป็นบุตรของนาง ข. นาง ข. เป็นบุตรของนาง ง. โจทก์และจำเลยที่ 1 มีพี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกัน 8 คน คือ นาย ป. นาย ด. จำเลยที่ 1 นางสาว

ว. โจทก์ นาย อ. นาย ค. และนาย ป. แต่นาย ป. นาย ค. นาย อ. และนาย ค. ถึงแก่ความตายไปก่อน นาย ฮ. และนาง ล. โดยนาย ป. ถึงแก่ความตายเมื่อใดไม่ปรากฏชัด นาย ค. ถึงแก่ความตายเมื่อวันที่ 20 ธันวาคม 2539 นาย อ. ถึงแก่ความตายเมื่อวันที่ 12 พฤษภาคม 2537 และนาย ค. ถึงแก่ความตาย เมื่อวันที่ 24 มกราคม 2534 นาย ป. นาย อ. และนาย ค. ไม่มีผู้สืบสันดาน ส่วนนาย ค. มีผู้สืบสันดาน 2 คน คือ นาย ส. และนางสาว พ. จำเลยที่ 2 และที่ 3 เป็นบุตรของจำเลยที่ 1 เมื่อวันที่ 1 มิถุนายน 2547 นาง ล. ถึงแก่ความตาย วันที่ 4 ธันวาคม 2549 ศาลชั้นต้นมีคำสั่งตั้งจำเลยที่ 1 เป็นผู้จัดการมรดกของนาง ง. นาง ข. และนาง ล. วันที่ 18 มกราคม 2550 จำเลยที่ 1 ในฐานะผู้จัดการมรดกของนาง ล. จดทะเบียนโอนทรัพย์สินมรดกที่ดินตามโฉนดที่ดินเลขที่ 23863 และเลขที่ 25479 เนื้อที่ 2 ไร่ 13 ตารางวา และเนื้อที่ 3 ไร่ 1 งาน 54 ตารางวา ตามลำดับ ให้แก่โจทก์ แล้วจำเลยที่ 1 ในฐานะผู้จัดการมรดกของนาง ล. ยังจดทะเบียนโอนทรัพย์สินมรดกที่ดินตามโฉนดที่ดินเลขที่ 26362 เนื้อที่ 3 ไร่ 1 งาน 60 ตารางวา และโฉนดที่ดินเลขที่ 65670 เนื้อที่ 1 ไร่ 1 งาน 4 ตารางวา ให้แก่นาย ป. วันที่ 7 มิถุนายน 2564 โจทก์ขายที่ดินตามโฉนดที่ดินเลขที่ 23863 ให้แก่นาง ย. วันที่ 3 มิถุนายน 2551 จำเลยที่ 1 ในฐานะผู้จัดการมรดกของนาง ล. จดทะเบียนโอนทรัพย์สินมรดกที่ดินตามโฉนดที่ดินเลขที่ 76236 เนื้อที่ 2 ไร่ 2 งาน 75 ตารางวา ให้แก่โจทก์ วันที่ 6 กันยายน 2547 โจทก์รับโอนทรัพย์สินมรดกของนาย อ. เป็นที่ดินตามโฉนดที่ดินเลขที่ 32851 เนื้อที่ 3 งาน 5 ตารางวา ต่อมาวันที่ 22 กันยายน 2551 โจทก์จดทะเบียนให้ที่ดินแปลงดังกล่าวแก่นาย ป. วันที่ 11 มกราคม 2552 จำเลยที่ 1 ในฐานะผู้จัดการมรดกของนาง ง. ขายที่ดินตามโฉนดที่ดินเลขที่ 80736 เนื้อที่ 48 ตารางวา ให้แก่โจทก์ นอกจากนี้ นางสาว ว. ได้รับทรัพย์สินมรดกของนาง ล. เป็นที่ดินตามโฉนดที่ดินเลขที่ 79650 เนื้อที่ 5 ไร่ 2 งาน ตารางวา ส่วนจำเลยที่ 1 ไม่ได้รับทรัพย์สินมรดกของนาง ล. วันที่ 18 พฤษภาคม 2564 นาย ฮ. ถึงแก่ความตาย วันที่ 20 กรกฎาคม 2564 ศาลชั้นต้นมีคำสั่งตั้งจำเลยที่ 1 เป็นผู้จัดการมรดกของนาย ฮ. ผู้ตาย นาย ฮ. มีชื่อเป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์ที่ดินตามโฉนดที่ดินเลขที่ 2121 เนื้อที่ 1 ไร่ 1 งาน 40 ตารางวา พร้อมสิ่งปลูกสร้างบ้านเลขที่ 100 และเลขที่ 101 หมู่ที่ 2 ที่ดินตามโฉนดที่ดินเลขที่ 32704 เนื้อที่ 2 ไร่ 3 งาน 47 ตารางวา และที่ดินตามโฉนดที่ดินเลขที่ 76750 เนื้อที่ 2 ไร่ 2 งาน 96 ตารางวา โจทก์พักอาศัยอยู่ที่บ้านเลขที่ 100 หมู่ที่ 2 ส่วนบ้านเลขที่ 101 หมู่ที่ 2 เป็นบ้านของจำเลยที่ 1 วันที่ 8 ตุลาคม 2564 จำเลยที่ 1 ในฐานะผู้จัดการมรดกของนาย ฮ. จดทะเบียนโอนทรัพย์สินมรดกที่ดินตามโฉนดที่ดินเลขที่ 2121 พร้อมสิ่งปลูกสร้าง ที่ดินตามโฉนดที่ดินเลขที่ 32704 และเลขที่ 76750 ให้แก่จำเลยที่ 1 ในฐานะส่วนตัว แล้วจำเลยที่ 1 จดทะเบียนยกที่ดินตามโฉนดที่ดินเลขที่ 32704 ให้แก่จำเลยที่ 2 โดยเสนหา และจดทะเบียนยกที่ดินตามโฉนดที่ดินเลขที่ 76750 ให้แก่จำเลยที่ 3 โดยเสนหา คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของโจทก์ว่า โจทก์มีอำนาจฟ้องขอให้เพิกถอนนิติกรรมตามฟ้องหรือไม่ เห็นว่า แม้นาย ฮ. มีคำสั่งเสียก่อนถึงแก่ความตายยกทรัพย์สินมรดกที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างของนาย ฮ. ให้แก่จำเลยที่ 1 และจำเลยที่ 1 ไม่ได้รับทรัพย์สินมรดกของนาง ล. โดยเคยบอกแก่โจทก์ว่า จำเลยที่ 1 จะรอรับทรัพย์สินมรดกของนาย ฮ. ก็ตาม แต่นาย ฮ. ถึงแก่ความตายโดยไม่ได้ทำพินัยกรรมยกทรัพย์สินมรดกให้แก่ผู้ใด ดังนั้น ทรัพย์สินมรดกทั้งหมดของนาย ฮ. ย่อมตกทอดแก่ทายาทโดยธรรมทุกคนตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 1599 และมาตรา 1629 ประกอบกับมาตรา 1719 บัญญัติว่า "ผู้จัดการมรดกมีสิทธิและหน้าที่ที่จะทำการอันจำเป็น เพื่อให้การเป็นไปตามคำสั่งแจ้งชัดหรือโดยปริยายแห่งพินัยกรรม และเพื่อจัดการมรดกโดยทั่วไป หรือเพื่อแบ่งปันทรัพย์สินมรดก" ดังนั้น เมื่อนาย ฮ. ไม่ได้ทำพินัยกรรมยกทรัพย์สินมรดกให้แก่ผู้ใด จำเลยที่ 1 ในฐานะ

ผู้จัดการมรดกของนาย ฮ. มีหน้าที่ต้องแบ่งปันทรัพย์มรดกให้เป็นไปตามบทบัญญัติของกฎหมาย ซึ่งมาตรา 1750 วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า "การแบ่งปันทรัพย์มรดกนั้น อาจทำได้โดยทายาทต่างเข้าครอบครองทรัพย์สินเป็นส่วนสัด หรือโดยการขายทรัพย์มรดกแล้วเอาเงินที่ขายได้มาแบ่งปันกันระหว่างทายาท" และวรรคสอง บัญญัติว่า "ถ้าการแบ่งปันมิได้เป็นไปตามวรรคก่อน แต่ได้ทำโดยสัญญา จะฟ้องร้องให้บังคับคดีหาได้ไม่ เว้นแต่จะมีหลักฐานเป็นหนังสืออย่างหนึ่งอย่างใด ลงลายมือชื่อฝ่ายที่ต้องรับผิดชอบหรือตัวแทนของฝ่ายนั้นเป็นสำคัญ ในกรณีเช่นนี้ให้นำมาตรา 850, 852 แห่งประมวลกฎหมายนี้ว่าด้วยประนีประนอมยอมความมาใช้บังคับโดยอนุโลม" แม้จำเลยที่ 1 ในฐานะผู้จัดการมรดกของนาย ฮ. เป็นผู้ครอบครองทรัพย์มรดกของนาย ฮ. แต่โจทก์พักอาศัยอยู่ที่บ้านเลขที่ 100 ซึ่งตั้งอยู่ในที่ดินส่วนหนึ่งของโฉนดที่ดินเลขที่ 2121 แล้วยังได้ความจากคำเบิกความของจำเลยที่ 1 ว่า นาย ฮ. ตั้งใจจะยกบ้านเลขที่ 100 ให้แก่นาย ป. บุตรคนที่ 8 แต่นาย ป. พุดคุยกับโจทก์แล้วนาย ป. ตกลงยกบ้านหลังดังกล่าวให้แก่โจทก์ ส่วนนาย ป. จะรับโอนที่ดินที่เป็นทรัพย์มรดกของนาง ล. แทนโจทก์ นอกจากนี้ ยังมีการพุดคุยกันระหว่างทายาทโดยธรรมว่าที่ดินตามโฉนดที่ดินเลขที่ 32704 และโฉนดที่ดินเลขที่ 76750 นั้นจะเป็นทรัพย์มรดกส่วนที่จำเลยที่ 1 จะได้รับ แล้วจำเลยที่ 1 ยังเบิกความตอบคำถามค้านของทนายโจทก์ว่า จำเลยที่ 1 ตั้งใจจะใส่ชื่อโจทก์ จำเลยที่ 1 นางสาว ว. และบุตรของนายแดงในโฉนดที่ดินเลขที่ 2121 จำเลยที่ 1 ตั้งใจว่าหลังเดือนพฤษภาคม 2565 จำเลยที่ 1 จะจัดสรรสัดส่วนที่ดินตามโฉนดที่ดินเลขที่ 2121 ให้แก่ทายาทดังที่กล่าวข้างต้น นางสาว ว. ไม่ประสงค์จะรับมรดกที่ดินตามโฉนดที่ดินเลขที่ 32704 ส่วนนางสาว ว. เบิกความเป็นพยานจำเลยทั้งสามว่า พยานสละสิทธิในที่ดินตามโฉนดที่ดินเลขที่ 32704 และเลขที่ 76750 กับนาย ป. เบิกความเป็นพยานจำเลยทั้งสามว่า พยานไม่คัดค้านที่จำเลยที่ 1 โอนที่ดินทรัพย์มรดกของนาย ฮ. เป็นของจำเลยที่ 1 แล้วจำเลยที่ 1 โอนที่ดินตามโฉนดที่ดินเลขที่ 32704 และเลขที่ 76750 ให้แก่จำเลยที่ 2 และที่ 3 ตามลำดับ อีกทั้งจำเลยทั้งสามยังยื่นคำให้การระบุว่า ที่ดินตามโฉนดที่ดินเลขที่ 32704 ยกให้แก่นาย ป. ซึ่งเป็นข้อเท็จจริงที่แสดงว่า ก่อนจำเลยที่ 1 ในฐานะผู้จัดการมรดกของนาย ฮ. จดทะเบียนโอนทรัพย์มรดกเป็นของจำเลยที่ 1 ในฐานะส่วนตัวนั้น จำเลยที่ 1 ครอบครองทรัพย์มรดกที่ดินทั้งแปลงของนาย ฮ. แทนทายาทโดยธรรมทุกคนของนาย ฮ. หาใช่เป็นการครอบครองทรัพย์มรดกของนาย ฮ. ในฐานะส่วนตัวแต่อย่างใดไม่ การครอบครองทรัพย์มรดกของจำเลยที่ 1 ในฐานะผู้จัดการมรดกของนาย ฮ. ก่อนจดทะเบียนโอนเป็นของจำเลยที่ 1 ในฐานะส่วนตัว จึงไม่ใช่การแบ่งปันทรัพย์มรดกโดยทายาทต่างเข้าครอบครองทรัพย์สินเป็นส่วนสัด ส่วนการที่โจทก์ได้รับมรดกของนาง ล. ผู้เป็นมารดาไปแล้ว โดยจำเลยที่ 1 ไม่ได้รับมรดกของนาง ล. ก็เป็นไปตามข้อตกลงระหว่างจำเลยที่ 1 ในฐานะผู้จัดการมรดกและทายาทโดยธรรมของนาง ล. กับทายาทโดยธรรมคนอื่นของนาง ล. เมื่อทายาทโดยธรรมของนาย ฮ. ทุกคนไม่ได้มีการทำสัญญาแบ่งปันทรัพย์มรดกกันไว้ตามมาตรา 1750 วรรคสอง และไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่า โจทก์ถูกตัดมิให้รับมรดก หรือโจทก์แสดงเจตนาสละมรดกไว้โดยชัดแจ้งเป็นหนังสือมอบไว้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ หรือทำเป็นสัญญาประนีประนอมยอมความ ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 1612 ดังนั้น โจทก์ซึ่งเป็นบุตรโดยชอบด้วยกฎหมายของนาย ฮ. จึงเป็นผู้สืบสันดานซึ่งเป็นทายาทโดยธรรมลำดับที่ 1 ตามมาตรา 1629 (1) ย่อมมีสิทธิได้รับทรัพย์มรดกของนาย ฮ. เมื่อจำเลยที่ 1 ในฐานะผู้จัดการมรดกของนาย ฮ. จดทะเบียนโอนทรัพย์มรดกที่ดินตามโฉนดที่ดินเลขที่ 2121 พร้อมสิ่งปลูกสร้าง ที่ดินตามโฉนดที่ดินเลขที่ 32704 และเลขที่ 76750 ให้แก่จำเลยที่ 1 ในฐานะส่วนตัวแต่ผู้เดียวในฐานะทายาทโดยธรรมคนหนึ่ง แล้ว

จำเลยที่ 1 จดทะเบียนยกที่ดินตามโฉนดที่ดินเลขที่ 32704 ให้แก่จำเลยที่ 2 โดยเสนหา และ จดทะเบียนยกที่ดินตามโฉนดที่ดินเลขที่ 76750 ให้แก่จำเลยที่ 3 โดยเสนหา โดยโจทก์ซึ่งเป็น ทายาทโดยธรรมคนหนึ่งของนาย ฮ. มิได้รู้เห็นยินยอมด้วย จึงเป็นการกระทำโดยปราศจากอำนาจ ไม่มีผลผูกพันโจทก์ และเมื่อจำเลยที่ 1 ไม่มีอำนาจที่จะนำทรัพย์มรดกคือที่ดินพิพาทซึ่งจะต้อง นำมาแบ่งปันให้แก่โจทก์ซึ่งเป็นทายาทโดยธรรมคนหนึ่งของนาย ฮ. ด้วยไปยกให้แก่ผู้ใด ดังนั้น จำเลยที่ 2 และที่ 3 ซึ่งเป็นผู้รับการยกให้จากจำเลยที่ 1 ก็ไม่อาจได้ไปซึ่งกรรมสิทธิ์ในทรัพย์มรดก ที่ดินพิพาท โจทก์ย่อมมีอำนาจฟ้องขอให้เพิกถอนนิติกรรมดังกล่าวได้ ไม่ใช่เป็นการใช้สิทธิโดยไม่ สุจริต ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 7 วินิจฉัยว่า โจทก์ใช้สิทธิโดยไม่สุจริต จึงไม่มีอำนาจฟ้องนั้น ไม่ต้องด้วย ความเห็นของศาลฎีกา และไม่จำต้องวินิจฉัยฎีกาข้ออื่นของโจทก์อีกต่อไปเพราะไม่ทำให้ผลแห่ง คดีเปลี่ยนแปลงเป็นอย่างอื่น แต่เนื่องจากทรัพย์มรดกที่ดินพิพาทเป็นของนาย ฮ. ผู้ตายซึ่งมี ทายาทโดยธรรมที่ยังมีชีวิตอยู่ 4 คน รวมทั้งนาย ด. ทายาทโดยธรรมของนาย ฮ. ซึ่งถึงแก่ ความตายไปก่อนนาย ฮ. แต่ยังมีผู้สืบสันดานที่มีสิทธิรับมรดกแทนที่นาย ด. และโจทก์ฟ้องขอให้ เพิกถอนนิติกรรมการจดทะเบียนโอนทรัพย์มรดกที่ดินตามโฉนดที่ดินเลขที่ 2121 พร้อม สิ่งปลูกสร้าง ที่ดินตามโฉนดที่ดินเลขที่ 32704 และเลขที่ 76750 ระหว่างจำเลยที่ 1 ในฐานะ ผู้จัดการมรดกของนาย ฮ. กับจำเลยที่ 1 ในฐานะส่วนตัว กับนิติกรรมการให้โดยเสนหาที่ดินตาม โฉนดที่ดินเลขที่ 32704 และเลขที่ 76750 ระหว่างจำเลยที่ 1 กับจำเลยที่ 2 และระหว่างจำเลยที่ 1 กับจำเลยที่ 3 ตามลำดับ โดยไม่ปรากฏว่าทายาทโดยธรรมที่ยังมีชีวิตอยู่ รวมทั้งผู้รับมรดกแทนที่ นาย ด. เป็นทายาทโดยธรรมที่ถึงแก่ความตายไปก่อนเจ้ามรดกประสงค์จะขอให้เพิกถอนนิติกรรม ดังกล่าวด้วย การฟ้องคดีของโจทก์จึงเป็นการใช้สิทธิเพื่อประโยชน์แก่โจทก์เพียงคนเดียวเท่านั้น ต้องเพิกถอนนิติกรรมการจดทะเบียนโอนทรัพย์มรดก และนิติกรรมการให้โดยเสนหาเฉพาะส่วน ของโจทก์เพียง 1 ใน 5 ส่วนเท่านั้น ฎีกาของโจทก์ฟังขึ้นบางส่วน พิพากษากลับว่า ให้เพิกถอนนิติ กรรมการโอนทรัพย์มรดกที่ดินตามโฉนดที่ดินเลขที่ 2121 ที่ดินตามโฉนดที่ดินเลขที่ 32704 และ ที่ดินตามโฉนดที่ดินเลขที่ 76750 ระหว่างจำเลยที่ 1 ในฐานะผู้จัดการมรดกของนาย ฮ. กับจำเลยที่ 1 ในฐานะส่วนตัว นิติกรรมการให้ที่ดินตามโฉนดที่ดินเลขที่ 32704 ระหว่างจำเลยที่ 1 กับจำเลยที่ 2 และนิติกรรมการให้ที่ดินตามโฉนดที่ดินเลขที่ 76750 ระหว่างจำเลยที่ 1 กับจำเลยที่ 3 เฉพาะ ส่วนของโจทก์ 1 ใน 5 ส่วนคำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก ค่าฤชาธรรมเนียมทั้งสามศาลให้เป็นพับ

องค์คณะ

กิตติพงษ์ ศิริโรจน์ · กิรติ วรพุทธพงศ์ · กษิดิศ มงคลศิริภัทรา

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: thai-legal-corpus (CC-BY-4.0) ← deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/4273/2568>